

[Alfred Jensen.]

har medført, at de meget små indkomster slipper billigere, medens mellemindkomsterne ikke har fået den lettelse, de har krav på, og derfor har vi tidligere stillet forslag om, at der gives et nedslag af den nævnte størrelse; det ville for adskillige medborgere betyde en lettelse i statsskatten på 200, 300, 400 kr. eller mere. Det drejer sig her om beskedne indkomster og om de såkaldte mellemindkomster, som er hårdt ramt af progressionen, idet indkomsten i kroner og øre vel er steget, men den reelle indkomst og skatteevnen er ikke steget i samme grad. Ved de reguleringer af skatteskaalen, der har fundet sted, er der ikke rådet tilstrækkelig bod på denne uretfærdighed, og vi har derfor foreslået den nye paragraf til at afbøde de værste virkninger af progressionen på indkomster af den her nævnte størrelse.

Vi har også stillet et ændringsforslag til lovforslagets § 10 gående ud på, at ordene i 7.-9. linje „der beregnes som halvdelen af hustruens indkomst ved nævnte virksomhed, dog højst 2 000 kr.“ skal udgå, og i stedet indsættes: „svarende til hustruens indkomst ved nævnte virksomhed, dog højst 4 000 kr.“

Jeg tror, at der er almindelig klarhed over, at det beløb, der fastsattes i 1948 som det maksimale beløb for fradrag ved hustruens indkomst, ikke længere er tilstrækkeligt. Det fastsattes til 2 000 kr., og vi havde dengang et pristol på 306. Vi er nu oppe på 444, og det siger sig selv, at det er urimeligt at blive stående ved det samme beløb, som vi dengang fastsatte.

Dertil kommer, at det efter vor mening også er urimeligt, at fradraget for beskedne hustruindkomster kun ydes med 50 pct. Vi har derfor foreslået, at beløbet ikke skal beskattes, for så vidt det drejer sig om små indkomster. Det vil sige, at hvis en hustru har erhverv af omtalte art, skal der ikke svares skat af denne indkomst, medmindre den overstiger 4 000 kr. årligt. Jeg tror, at det svarer til de ønsker, der findes i vide kredse i befolkningen. Det forekommer mig også at være en retfærdighed, man må yde de mange, der forbedrer deres økonomi ved, at hustruen påtager sig slid og slæb uden for hjemmet.

Jeg ser ikke bort fra, at det kan komme til at betyde en nedgang i statens og kom-

munens indtægt på skattekontoen, men jeg finder, at det er et område, hvor man bør tage hensyn til de ønsker, der findes hos borgerne, og så må det offentlige se at klare sig med de indtægter, man i øvrigt har. Dækker de ikke, må man lægge byrderne på den del af medborgerne, som har bedre betingelser for at kunne bære dem.

Under vort ændringsforslag nr. 5 har vi stillet forslag om, at børnefradragsbeløbene forhøjes. Også her er der tale om et forslag, vi tidligere har fremsat. Jeg tror ikke, jeg behøver at komme med nogen motivering for forslaget om denne forhøjelse; alle her i salen er vist klar over, at de fradragsbeløb, vi har, ikke dækker udgifterne ved at have et eller flere børn. Hvis man har det standpunkt, at det beløb, det koster at have et barn, ikke skal beskattes, siger det sig selv, at så kan vi ikke blive stående ved de beløb, der findes i lovbekendtgørelsens § 23, stk. 2, men er nødt til at foretage ændringer. Derfor har vi tidligere foreslået sådanne ændringer, og vi gør det igen i år. Vi foreslår 1 500 kr. for område A, 1 300 kr. for område B og 1 100 kr. for område C. Jeg vil tro, at man ikke hermed er kommet op på det fulde beløb, som det i dag koster at afholde udgifterne ved at have et barn, men jeg vil også tro, at det er lempelser af en sådan art, der har størst betydning for de pågældende hjem.

Jeg ved meget vel, at når finansministeren får ordet, vil han ikke alene tale om det store provenutab, en sådan ændring vil medføre, men han vil også tale om det urimelige i, at personer med store indkomster skal have større skattelettelse end medborgere med små indkomster. Jeg erkender, at således som forslaget er affattet, vil det betyde, at den mand, der har en indtægt på 100 000 kr., og som har mulighed for at få børnefradrag, vil få større lettelse end ham, der har den beskedne indkomst, men hvis det er den eneste indvending, man har mod dette forslag, er der jo mulighed for at fastsætte en grænse, således at de, der har de store indkomster, enten ikke får det fulde fradrag eller slet ikke får ret til noget fradrag. Jeg skulle mene, at den ajourføring af disse fradragsbeløb, som vi her foreslår, ikke kan og ikke må bremses af hensynet til, at ændringsforslaget ikke er tilstrækkelig udarbejdet, og derfor stiller vi ændringsfor-